

"Zira itimad-ı nefsin fıkdanı ve aczin vücudu cihetiyle, saadetini yalnız hükûmetin cebinden zannettiğinden; kalbini, aklını da hükûmetin kesesinden tahayyül eder, korkar." Açıklar mısınız?

"Elhasıl: İnkılâb-ı siyasî cihetiyle dininden havf eden adamın, dinde hissesi, beytü'l-ankebut gibi zayıf düşmüş cehalettir, onu korkutur; taklittir, onu telâşa düşürttürür. Zira itimad-ı nefsin fıkdanı ve aczin vücudu cihetiyle, saadetini yalnız hükûmetin cebinden zannettiğinden; kalbini, aklını da hükûmetin kesesinden tahayyül eder, korkar."(1)

Allah'a itimat edilmesi gerekirken, insan ya sebeplere ya da nefesine itimat ediyor. Allah da ceza olarak bu kimseleri korku, endişe ve kaos içinde bırakıyor. Evet, tevhit ve tevekkülde saadet ve emniyet, şirk ve sebeplere itimat etmekte ise elem ve korku vardır.

İnsanlar saadet ve elemi Allah'tan bilmeyip, sebeplerden bilirlerse, sebeplerin kulu ve kölesi olurlar. Bu içtimai ve siyasi olaylarda da böyledir. Çok insanların ağzında, "*Filanca olmasa idi ekonomi düzelmez, huzur kalmazdı.*" gibi lakırdılar dolaşıyor. Filanca kişi Allah'ın irade ve kudretine sadece bir perdedir, bir bahanedir. Her şeyde olduğu gibi, siyasi ve sosyal olaylar da Allah'ın emir ve iradesi dahilinde gerçekleşir.

(1) bk. [Münazarat, Sualler ve Cevaplar.](#)